

stot i mørke Efteraarsnætter, og i daarligt Vejr, er det ikke alene Menneskeliv, men i høj Grad ogsaa de Fartøjer, der føres frem paa disse Veje, der ere udsatte for stor Fare. Det er saaledes, at det lille Fyrt, der kun ses i kort Afstand, paa ingen Maade er vejledende for Skibsførerne, og jeg skal henvide til, at der for et Aar eller halvandet siden passerede en Stranding, der sikkerlig var foranlediget ved, at der var taget fejl af dette Fyrt. Jeg skal derfor i Tilslutning til, hvad det ærede Medlem udtalte, anbefale, at denne Sag optages paa ny, og at der snarest mulig tages fat paa Udbildelsen af dette Fyrt, saaledes at det bliver et Ledefyrt, der kan være vejledende for Skibsførerne.

Marineministeren (Navn): Jeg skal tillade mig at gennemgaa forskellige Vædringsforslag, der ere stillede, og gaa ind paa nogle af de faldne Bemærkninger. Det første Vædringsforslag Nr. 211 er stillet af mig og tiltraadt af Udvalget, det skal jeg derfor forbigaa. Angaaende Vædringsforslag under Nr. 212 om Lønning til to overtallige Polititjeneste har Ordføreren jo meddelt, at jeg har omtalt, at der kun var en Assistent og otte Betjente i Nyboder, og at det var meget for lidt til at besørge Tjenesten. Det er dette, som Kommandanten i Nyboder i en Række af Aar ganske bestemt har udtalt, og jeg har maattet erkende, at det er for lidt. Nu siger Udvalget, at det har ikke følt sig overbevist om, at det er for lidt. Naar jeg endda vidste, hvad der manglede i Bevist, skulde jeg forsøge at prætere det, men Udvalget har ikke angivet Grunden, hvorfor det ikke skulde være rigtigt, men har uden videre foreslaet Bevillingen nægtet. Jeg maa fastholde, at Polititjenesten kan ikke tilfredsstillende udføres med det Antal Betjente, der er. Vædringsforslagene Nr. 213—220 skal jeg ikke nærmere omtale, de angaa Flaadens og Orlogsværkets Bedligholdselse. Jeg har saa nøje som muligt i Forbindelse med Værket overvejet, hvad der behøves dertil og har søgt at stille alt ud, hvad der ikke var nødvendigt og er derved kommen til denne Sum, som er nødvendig, og det har jeg ikke alene gjort i Aar, men ogsaa i foregaaende Aar, men ganske sikkert er denne Sum, som i sig selv beløber sig til flere Millioner, maaske henved 200.000 Kr. større, end der blev bevilget til Marineministeriet i 1884 eller 85, hvor det var bragt ned under det, man tidligere havde erkendt for at være nødvendigt. Forholdene ere nu saaledes, at man nødvendigvis maa bruge mere til Skibes Bedligholdselse end tidligere, det Materiale, der saaledes skal bruges til Bedligholdselsen, er

dyrere, og det er ikke muligt at komme under Beløbet. Jeg havde haabet, at man skulde komme til en lidt gennemgaaende Underfølgelse med Udvalget, men fordi jeg har været nødt til at forhøje denne Sum, uden at Folketinget er gaaet ind paa det, har man ikke villet forhandle om det, men blot foreslaet, at den skal nedsættes. Det er en Post, hvor det vil være umuligt at komme overens, naar Folketinget stadig vil fastholde den Position ikke at ville gaa over det, der blev givet i 1884 eller 85. Nr. 221 er afhængig af Nr. 212. Nr. 222 skal jeg ikke omtale, det hele Beløb er 30 Kr., jeg haaber, at vi skulde faa Midler til at holde de Skorstene rene, selv uden de 30 Kr. Der er derimod et lille Forslag, der kun angaar 400 Kr., som jeg vilde sætte Pris paa blev bevilget, det er til Inspektøren for Søofficersskolen. Jeg tror virkelig ikke, man kender rigtig den Stilling, han har, idet den haade er vigtig og temmelig omfattende. Han er foruden Inspektør ogsaa Regnskabsfører og maa som saadan stille en Kavtion af 3000 Kr., hvilket beviser, at der ikke er ham saa lidt betroet, han er desuden Arkivar og Bibliotekar og forpligtet til at være paa Skolen i hele Undervisningstiden, og alt det bliver lønnet med 600 Kr. Der er der et noget særegent Forhold, men fordi man er gaaet ind i 1880 paa at lønne en Tjeneste paa en vis Maade, saa synes jeg nok, at man i 1893 kan stille sig noget anderledes. I 1880 foreslog jeg det samme. Den Gang vilde De ikke gaa ind paa det som almindelig Regel, men De vare straks meget villige til at give det som et personligt Tillæg til den daværende Inspektør, som vistnok ikke havde været der synderlig længe, jeg husker ikke i Dødblikket hvor længe; da De ikke vilde give det som stadiet Tillæg, men kun som personligt Tillæg, saa sagde jeg: Ja, lad os saa tage det, uagtet jeg godt vidste, hvad Følgen deraf vilde blive, nemlig at naar der engang kom en ny, saa havde vi den samme Historie igen, og det er jo ogsaa ganske rigtig gaaet saaledes. Nu er jo i de sidste 12—13 Aar Forretningerne stegne ganske betydeligt, og navnlig fordres det mere bestemt nu end tidligere, at han virkelig skal være der hele Undervisningstiden. Jeg husker ikke bestemt, hvor lang den er, men den er vel nok en 6—7 Timer daglig, og naar man forlanger af en Mand, at han skal være til Stede paa Anstalten i en 6—7 Timer, og han i den Tid har temmelig meget at bestille, synes jeg nok, at 1000 Kr. ikke var for høj en Løn at give ham; saa det forekommer mig dog, at Flerparten ser noget skævt paa Sagen, det tror jeg nok, jeg tør være berettiget til at sige.